

γάμον γαμῆν· ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
 θρόνων τ' αἶστον ἐκβαλεῖ· πατρὸς δ' ἀρὰ
 Κρόνου τότε ἤδη παντελῶς κρανθήσεται,
 ἣν ἐκπίτνων ἠρᾶτο δηναίων θρόνων.

τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
 δύναται ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.
 ἐγὼ τὰδ' οἶδα χῶ' τρόπῳ. πρὸς ταῦτα νῦν
 θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
 πιστὸς τινάσσω τ' ἐν χεροῖν πύρπνουν βέλος.

οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
 πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά·
 τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται
 ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ, δυσμαχώτατον τέρας·
 ὃς δὴ κεραυνοῦ κρείσσον' εὐρήσει φλόγα
 βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κτύπον·
 θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν πέδων

1157 οὐδὲν γὰρ ἂν με φλαῦρον
 ἐργάσαισθ' ἔτι, οἷος ἐμοὶ τρέφεται
 τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς, Herod. I 31
 αἱ δὲ Ἀργεῖαι τὴν μητέρα αὐτῶν
 <ἐμακάριζον>, οἷων τέκνων ἐκύρησε,
 VIII 12 ἐς φόβον κατιστέατο ἐλπίζοντες
 πάγχυ ἀπολέεσθαι, ἐς οἷα κακὰ ἦγον.

910. αἶστον ἐκβαλεῖ d. i. ἐκβαλεῖ
 ὥστε αἶστον εἶναι. Über αἶστος
 vgl. zu 151.

911. Κρόνον — κρανθήσεται: Al-
 literation von κρ.

915. πρὸς ταῦτα: zu 992.

916. πεδαρσίοις: zu 269.

917. πύρπνουν βέλος: vgl. zu 359.
 — Wegen der kontrahierten Form
 πύρπνουν vgl. zu 852 u. Soph. Ant.
 224 δύσπνουσ ἰκάνω. In melischen
 Partien wird nur die aufgelöste
 Form gebraucht.

920. τοῖον: die am Anfang des
 Satzes stehenden Demonstrativpro-
 nomina geben öfters im Griechischen
 wie im Lat. nachträglich den
 in der Beschaffenheit einer Sache
 liegenden Grund zur voraus ange-
 gebenen Folge, vgl. Soph. Ai. 560
 οὔτοι σ' Ἀχαιῶν, οἶδα, μὴ τις
 ὑβρίσῃ — τοῖον πυλωρὸν φύλακα
 Τεῦκρον ἀμφί σοι λείψω.

921. ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ: zu 762.

922. κεραυνός 'igneā coruscatio'
 (βροντὴ 'fragor caeli tonantis').

923. βροντῆς ὑπερβάλλοντα:
 ὑπερβάλλειν hat als Verbum des
 Übertreffens wie ὑπερφέρειν (Soph.
 O. R. 380 τέχνη τέχνης ὑπερφέρουσα)
 und ὑπερέχειν den Gen. auch Plat.
 Gorg. p. 475 B ἄρα λύπη ὑπερβάλλει
 τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι; bei sich,
 wo darauf ὑπερέχει an seine Stelle
 tritt (οὐκ ἄρα λύπη γε ὑπερέχει;),
 Aristot. H. An. II 11 πολὺν ὑπερ-
 βάλλοντες τῶν περὶ τὰ λοιπὰ ὑπαρ-
 χόντων.

924. θαλασσίαν τριαινάν: Eur.
 Ion 282 πληγαὶ τριαίνης ποντίου. —
 Zu τινάκτειραν πέδων γῆς (der Drei-
 zack erschüttert die Grundfesten
 der Erde) vgl. Eur. Bakch. 585 πέδου
 χθονὸς ἔνοσι πότνια. — Nach Pind.
 Isthm. VII 60 ff. gab die wohlbe-
 ratene Themis, als Zeus und Po-
 seidon um Thetis warben, den Göt-
 tern kund, εἵνεκεν πεπρωμένον ἦν
 φέριτερον γόνον ἂν ἄνακτα πατρὸς
 τεκεῖν ποντίαν θεόν, ὃς κεραυνοῦ
 τε κρέσσον ἄλλο βέλος διώξει χερσὶ
 τριόδοντός τ' ἀμαιμακέτου, Δί γε
 μισγομένην ἢ Διὸς παρ' ἀδελφείο-
 σιν. Der Dichter hat den auf Po-